

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Съдът е сезиран с жалба от ИМЕ, с ЕГН ***** против наказателно постановление №23-4332-022323/29.09.2023 г. на началник сектор в СДВР отдел Пътна полиция- СДВР, с което на основание чл. 183 ал.5 т.1 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл.6 т.1 ЗДвП и са му отнети 8 контролни точки на основание Наредба №Із-2539 на МВР, както и глоба в размер на 50 лв. на основание чл.183 ал.4 т.6 ЗДвП за нарушение на чл.104А ЗДвП и са му отнети 10 контролни точки на основание Наредба №Із-2539 на МВР чл.183 ал.4 т.6 ЗДвП.

Жалбата е бланкетна, но в с.з. процесуалният представител на жалбоподателя – адвБ. излага доводи, че са налице съществени противоречия в АУАН и НП, тъй като няма как жалбоподателят да се е движел с посока на движение от бул. „Добринова Скала” към бул. „П. Владигеров”. Нарушенията са и недоказани, тъй като полицейските служители дори не си спомнят на кое кръстовище са били, а полицейските органи почти винаги спират товарни автомобили. Предлага на съда да отмени наказателното постановление като неказаносъобразно. Претендира разноски.

Въззиваемата страна редовно призована не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и логическо единство във връзка с оплакванията в жалбата, приема за установено следното:

Жалбата е ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна в преклузивния срок. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На дата 18.09.2023 г. около 08:43 часа свидетелите ОВБ и Владимир Венелинов Банов се намирали в района на гр.София, ж.к.Люлин, като на кръстовището на бул.”Добринова скала” и бул.”Царица Йоанна”, забелязали жалбоподателят, който се движел по бул.”Царица Йоанна” и управлявал товарен автомобил „Ивеко” с рег.№XXX. Същият преминал на кръстовището на бул. „Добринова Скала” и бул.”Царица Йоанна” като преминал на червен сигнал на светофарна уредба, работещ в автоматичен режим. Същият използвал и използва мобилен телефон по време на движение, без наличието на устройство свободни ръце. Водачът е спрял до бл.343 на бул.”Царица Цоанна”, като е сам в автомобила. При проверката било установено, че товарният автомобил е собственост на „ООБ Интерлийз” ЕАД, с ЕИК 8312257890.

Свидетелят ОВБ заемащ длъжността полицай при 09 РУ-СДВР, съставил и връчил надлежно на жалбоподателя АУАН

№GA770460/18.09.2023 г. без възражения страна на Г.

Няма данни по административнонаказателната преписка, жалбоподателят да се е възползвал от възможността, предоставена му по чл.44 ал.1 ЗАНН.

Наказателният орган възприел изцяло фактическата обстановка установена от контролните органи и издал атакуваното наказателно постановление.

Въз основа на горната фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

В хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице.

АУАН и НП са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, като в приложението заповед фигурира и длъжността заемана от актосъставителя, поради което от правна страна съдът приема, че АУАН и НП са издадени в предвидените в ЗАНН преклузивни срокове, без допуснати нарушения на процесуалните правила.

Притежават необходимото съдържание по чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Спазени са изцяло сроковете за издаването им.

Съдът намира, че фактическата обстановка, отразена в АУАН и обжалваното НП, безспорно е установена от доказателствата по делото, които съдът кредитира изцяло.

По т.1 от НП - нарушение на чл.6 т.1 ЗДвП:

Съдът намира, че т събраните и кредитирани доказателства по делото се установява извършването на нарушението по чл.6 т.1 ЗДвП, като без значение за съставомерността на това нарушение е посоката на движение на жалбоподателя.

Действително, при разпита на двамата свидетели ОВБ и Владимир Венелинов Банов нямат конкретни спомени за случая, но това е логично с оглед изминалия период от време. Следва да се отбележи, че свидетелят Борисов, който е очевидец на двете нарушения, потвърждава отразеното в акта, като заявява, че няма как да е съставен АУАН, ако двамата с колегата му не са установили с категоричност и двете нарушения. Индиция за това е и обстоятелството, че всъщност самият жалбоподател при връчване на акта не е направил каквито и да било възражения. Не е сторил това и в срока по чл.44

ал.1 ЗАНН.

Съдът намира, че жалбоподателят е преминал на червен сигнал на светофарна уредба на кръстовището на бул. „Добринова Скала” и бул. „Царица Йоанна”. От обективна страна, същият като водач на моторно превозно средство (по смисъла на § 6 т. 11 от ДР на ЗДвП) е навлязъл и преминал в нарушение на пътната сигнализация, осъществявана от светофарна уредба в нормален режим на работа, като чл. 7 т. 1 б. "б" от Наредба №17/01 г. предвижда, че при регулиране на движението на ППС с немигаща червена светлина, означава "преминаването забранено".

От субективна страна, деянието е извършено умишлено, тъй като жалбоподателят като правоспособен водач е бил длъжен да знае пътната сигнализация и да съобрази поведението си с тях.

С горното си поведение, той е осъществил състава на чл.6 т.1, което като правна квалификация е вярно отразено от административнонаказващия орган. Съгласно разпоредбата същата, участниците в движението съобразяват своето поведение със светлинните сигнали. Налице е и съответствие между квалификацията на нарушението и словесното му изписване. Без значение в случая е чия собственост е управляваното от него ППС.

Съдът намира, че е налице достатъчно описание на фактите по описаното нарушение и жалбоподателят е бил наясно за какви факти се защитава, а именно управление на МПС на забранен сигнал на светофарна уредба, в работен режим.

Не са налице основания за приложение на разпоредбата на чл.28 ЗАНН – „маловажен случай”. Касае се за особено опасно поведение на водач на МПС, в случая товарен автомобил, с което той застрашава не само себе си, но здравето и живота на останалите участници в движението.

На жалбоподателя е наложено съответстващото на нарушението административно наказание по чл. 183 ал.5 т. 1 от ЗДвП глоба в размер на 100 лв. за водач, който преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването. Правилно и законосъобразно съгласно Наредба №Із-2539 на МВР са отнети и 8 контролни точки, поради което НП следва да се потвърди изцяло.

По т.2 от НП - нарушение на чл.104А ЗДвП:

Съгласно разпоредбата на чл. 104А ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му

В настоящото производство се събраха гласни доказателства – показания на свидетелите-очевидци ОВБ и Владимир Венелинов Банов, че на

процесната дата и място, посочени в АУАН, жалбоподателят е използвал мобилен телефон по време на управление на товарен автомобил. Съдът кредитира изложеното в акта като фактическа обстановка, което свидетелите потвърждават в с.з. и отново съдът следва да отбележи, че АУАН е подписан от жалбоподателя без възражения и същият, и впоследствие не е подал възражение по реда на чл.44 ал.1 ЗАНН.

Не е налице е маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН. В хода на производството не се събраха доказателства, които да сочат по-ниска степен на обществена опасност на извършеното от жалбоподателя нарушение в сравнение с обикновените случаи от този вид, още повече, че Г.е извършил две нарушения, поради което наказателното постановление по т.2 следва да бъде потвърдено изцяло.